

## סליחה ומחילה יה שולחי

הכאב מעמיק וחודר  
לכל זמן ושעל , חורט וחורץ  
את היגון אשר אשא איתי עד אחריתי .  
לימדתי את הבלתי אפשרי  
לימדתי את נבכיי ומסתריי הדרך  
אך מצאתי בערוב ימיי , שלסתומים פניתי .  
שולחי התרע בי , אך לא אוויתי להקשיב,  
האמנתי שייתכן ויש תקווה וישועה בבני האדם .  
אך טעו טעיתי ולבי הגשמי  
דואב ושוקע ואינו יכול עוד  
לשאת את עול האכזבה .  
אשכב על יצועי ושאלה אחת ברוחי  
מה מניע את האדם לבחירת השלילי ?  
מענה קיים , אך נבצר מלהגיד אותו .  
אזיי , שני אילנה ושכבי לך ,  
אלה הן העובדות ,  
היכל האלוהים , יתמוטט באפיקך ,  
ואינך יכולה עוד , דבר לעשות .  
רחמי עלייך ועל אובדן הזמן ,  
הלך לו ללא שוב , לעולם .  
בוערת אני בנשמת  
על חוסר קיום יעודי ,  
על בחירותיי השגויים  
ועל אשר בטחתי בבני האדם .

כתבה וערכה  
אילנה לב-ארי בת חביבה